

ята и стремежите на българските предприемачи, които са готови да се борят за по-доброто и достойно бъдеще на своите деца²⁴.

Темата за българското производство продължава да се коментира във в. „Дунав“ и през 1873 г. Родната индустрия е стимулирана и поради нуждите на императорската войска, за която тя произвежда целеви поръчки. Градът на Рачо Ковача също участва, между другото според предварителните планове „в Габрово и Трявна ще излизат около 100 000 топа червен и зелен гайтан и всякакъв вид ширити“. Политиката на правителството е категорична: „обичаме да вярваме, че нашите богати занаятчии ще се сдружат на едно и ще предприемат да правят дрехите, и да приготвят другите потребности на царските войски“²⁵.

Подпомагането на индустрията от държавата е гаранция за благоприятни промени в стопанското развитие. Въпреки че българите са зависими от политиката на Османската империя, те успяват да преодолеят трудностите, а габровци намират своето достойно място в една от водещите индустрии - текстилната. Възрожденският печат се стреми безпристрастно да отразява проблемите по пътя на успеха, независимо какви политически интереси защитава. Икономическите приоритети и интереси в обществото естествено регулират механизмите на пазара, изисква се европейско качество и от българските стоки. Резултатът може да бъде реален, ако се промени и съзнанието на родните купувачи. С тази сложна задача се заема възрожденският печат, който не само отразява промените, но и критикува сънародниците ни в името на по-доброто бъдеще.

¹ Стоянов, М. Българска възрожденска книжнина. Аналитичен репертоар на българските книги и периодични издания 1806-1878. С., 1957, IV - V.

² Стефанова, М.-Т.. Моменти от книгоразпространението в Габрово през XIX век. - Годишник на музеите от Северна България. В. Търново. 1991, с. 89.

³ Цончев, П. Из стопанското минало на Габрово. С., 1929, с. 418.

⁴ Право, бр. 20, 12 юли 1869, с. 78.

⁵ Зорница, бр. 16, 62-63.

⁶ Боршуков, Г. История на българската журналистика, 1844-1877, 1878-1885. С., 2003, 214-215.

⁷ Право. бр. 20. 12 юли 1869, с. 68.

⁸ Пак там, с. 68.

⁹ Право. бр. 30, 20 дек. 1871.

¹⁰ Право. бр. 51, 28 февр. 1872.

¹¹ Право. бр. 9, 11 май 1873; Независимост, бр. 29. 7 април 1872; Турция. бр. 7, 31 март 1873 г.